

Resolució 613/2023, de 13 de juliol

Número d'expedient de la Reclamació: 416/2023

Administració reclamada: Generalitat de Catalunya. Departament d'Economia i Hisenda.

Informació reclamada: Accés a un expedient de la Intervenció General de la Generalitat.

Sentit de la resolució: Estimació parcial.

Resum: La derivació de la sol·licitud d'accés a la informació pública a l'òrgan destinatari de l'activitat de control vindria motivada no pas pel fet que la Intervenció General de la Generalitat de Catalunya no disposi de la informació sol·licitada, sinó pel fet d'invocar un impediment legal per a la seva revelació. La derivació estaria, a més, fonamentada en el principi *pro actione* que regeix el nostre ordenament jurídic-administratiu, i també per una interpretació tuitiva de la norma en favor del dret d'accés a la informació pública, conforme a les previsions de la LTAIPBG. Ben mirat, aquesta forma de procedir entroncaria amb la vis expansiva dels drets fonamentals en joc en el cas que ens ocupa, com són la llibertat d'expressió i la llibertat d'informació.

Paraules clau: Generalitat de Catalunya. Departament d'Economia i Hisenda. Intervenció General de la Generalitat. Servei Meteorològic de Catalunya. Desestimació. Periodista. Límits. Secret d'actuacions. Derivació. Reclamació contra desestimació.

Ponent: Clara I. Velasco Rico

Antecedents

1. El dia 10 de maig de 2023 entra a la GAIP la Reclamació 416/2023, presentada per un periodista contra el Departament d'Economia i Hisenda de la Generalitat de Catalunya en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 24 de març de 2023 la persona reclamant sol·licita al Departament d'Economia i Hisenda de la Generalitat de Catalunya l'accés literalment a la informació següent: "(...) informe de la Intervenció General de la Generalitat, que s'instrueix el maig del 2021, sobre la direcció del Meteocat, referent al desembre del 2018. Tenir accés a l'informe, l'expedient que s'obre a raó del mateix i la resolució que se'n fa del cas. Com es tanca i per què. Es tracta d'informació pública que ateny un alt càrrec de l'administració pública".
3. La Reclamació presentada el 10 de maig de 2023 indica que la seva pretensió ha estat desestimada mitjançant la Resolució de la sol·licitud d'accés a la informació pública amb codi

de tràmit YJW6WWL4Z i número de registre 9015-683229/2023 del Secretari General del Departament d'Economia, signada digitalment el 8 de maig de 2023.

4. El 23 de maig de 2023 la GAIP la GAIP notifica l'admissió provisional de la seva reclamació i informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. El 23 de maig de 2023 la GAIP comunica la Reclamació al Departament d'Economia i Hisenda i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 12 de juny de 2023 la GAIP rep l'informe mencionat a l'antecedent anterior.
7. El 19 de juny de 2023 la GAIP notifica a les parts l'acord d'ampliació de terminis per a resoldre aquest procediment conforme a allò disposat a l'article 33 de la LTAIPBG.
8. En data 22 de juny de 2023 la GAIP sol·licita al Departament d'Economia i Hisenda l'accés a la informació reclamada per la persona interessada en aquest procediment de Reclamació amb l'avertiment que, tal com estableix l'article 33.6 Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol, la Comissió adoptarà les mesures necessàries per assegurar la reserva d'aquesta informació durant la tramitació del procediment de reclamació.
9. En data 28 de juny de 2023 la GAIP rep del Departament d'Economia i Hisenda la informació esmentada a l'antecedent anterior.

Fonaments jurídics

1. *Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública*

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixen les

resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Sobre la condició de periodista de la persona reclamant

En aquest punt cal recordar que la LTAIPBG no fa cap diferència en relació a les persones que eventualment puguin exercir el dret d'accés a la informació pública davant dels subjectes obligats per la Llei a atendre les seves sol·licituds. La Llei reconeix el dret a totes les persones majors de 16 anys, i, en principi, la condició de periodista de la persona reclamant no hauria de tenir incidència en com les administracions públiques resolen la seva sol·licitud o reclamació d'accés a la informació. Amb tot, ja existeixen resolucions de l'Audiència Nacional i del Tribunal Suprem on es posa de manifest que: “*Cuando el solicitante de información es un periodista deben redoblar estas cautelas para no interferir en la libertad de expresión y comunicación libre de información de los medios de comunicación, derechos fundamentales protegidos constitucionalmente*” (Vegeu, per totes, la [STS 1256/2021 - ECLI:ES:TS:2021:1256](#)).

Aquesta doctrina és del tot coherent amb la pronunciada pel Tribunal Europeu de Dret Humans, per exemple, en la seva resolució relativa al cas de [Szurovecz v. Hungary](#) de data 8 de octubre de 2019 on sentència el següent: “(...) la recopilació prèvia d'informació és un pas preparatori essencial al periodisme i és una part inherent i protegida de la llibertat de premsa. Els obstacles generats per dificultar l'accés a la informació d'interès públic poden dissuadir els qui treballen als mitjans de comunicació o en àmbits que reivindiquin aquests assumptes. Com a conseqüència, és possible que ja no puguin exercir el seu paper fonamental com a “guardians públics”, i la seva capacitat per facilitar informació precisa i fiable es pot veure afectada negativament (...) El paper de “guardià” dels mitjans de comunicació adquireix especial importància en tals contextos, ja que la seva presència és una garantia que les autoritats poden rendir comptes per les seves conductes (...) el Tribunal està convençut que l'informe que el demandant pretenia preparar feia referència a una qüestió d'interès públic, on hi havia poc marge per a les restriccions a la llibertat d'expressió en virtut de l'article 10, apartat 2, del Conveni Europeu de Drets Humans (...)”. (La traducció és nostra).

3. Sobre la informació pública objecte de la sol·licitud i la reserva al·legada per la Intervenció General

En primer lloc, cal examinar si la informació reclamada és informació pública. La informació reclamada consisteix en conèixer un “informe de la Intervenció General de la Generalitat, que s'instrueix el maig del 2021, sobre la direcció del Meteocat, referent al desembre del 2018. Tenir accés a l'informe, l'expedient que s'obre a raó del mateix i la resolució que se'n fa del cas”. El reclamant vol saber quin va ser el resultat de la instrucció i quins motius van dur a aquest resultat. La persona reclamant indica clarament que la informació a la qual es pretén accedir és informació pública que afecta un alt càrrec de l'administració pública. Certament es pretén accedir a l'informe

de fiscalització de la Intervenció General de l'Administració de la Generalitat i a l'expedient que s'obre a raó de l'informe de fiscalització de la Intervenció General i la resolució que se'n fa del cas.

D'acord amb l'article 2.b) de la LTAIPBG la informació reclamada és informació pública atès que, segons aquest precepte, és informació elaborada per l'Administració i la té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de els seves funcions en aquest cas inspectores. També informació pública aquella informació que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix la mateixa Llei. Aplicant doncs l'article esmentat al cas que ara ens ocupa cal reafirmar que la informació reclamada s'ha de considerar informació pública.

En segon lloc, quant al subjecte obligat a atendre la sol·licitud d'accés no hi ha cap dubte que, en el cas que ens ocupa, es troba dins l'àmbit subjectiu d'aplicació de la LTAIPBG. Així, el Departament esmentat és un subjecte obligat per l'LTAIPBG a tramitar les sol·licituds d'accés a la informació pública i a facilitar-ne, quan s'escaigui, l'accés, malgrat que en l'àmbit de l'actuació de la Intervenció General estigui subjecte a determinades limitacions (art.3.1 a) LTAIPBG).

En tercer lloc, i no obstant això, el Departament d'Economia i Hisenda desestima l'accés a la informació sol·licitada al·legant la concurrència de límits al dret d'accés a la informació pública, qüestió que examinarem a continuació.

En la seva resolució el Departament concernit invoca per a denegar l'accés a la petició d'aquesta informació, el límit contemplat a l'article 21.1 c) de la LTAIPBG. Així, el Departament considera, tant en la resposta a la sol·licitud d'accés a la informació pública, com en l'informe tramès a la GAIP en el marc d'aquest procediment de reclamació, que concorre el límit relatiu a la no divulgació de la informació quan això comporta un perjudici per al secret o la confidencialitat en els procediments tramitats per l'Administració pública, si el secret o la confidencialitat són establerts per una norma amb rang de llei. En aquest cas, el Departament d'Economia i Hisenda adueix que l'article 54 del Decret 133/1985, de 25 d'abril, de Reglament de la funció interventora, estableix que l'accés, els deures i els drets, les situacions administratives i altres normes del règim administratiu dels membres del cos d'intervenció serà la que s'estableix en la Llei de la funció pública de la Generalitat amb les peculiaritats que es determinin ateses les especialitats de la funció interventora, però que "Mentre la Generalitat no legisli en matèria de funció pública, s'aplicaran als Interventors de la Generalitat, en el que respecta els seus drets i deures, les disposicions aplicables als funcionaris de l'Estat, mentre no contradiguin el que preveu aquest Decret". Amb tot, aquesta remissió a la normativa estatal en la qual el Departament basa la seva resolució -aplicant la disposició transitòria esmentada- no té en compte que, d'una banda, la Generalitat ja disposa de normativa pròpia en relació a la funció pública, normativa posterior al Decret 133/1985, com és la Llei 9/1986, de 10 de novembre, de Cossos de Funcionaris de la Generalitat de Catalunya, i que aquesta darrera Llei citada fa referència i remissió explícites a les particularitats de la funció interventora i del cos d'intervenció en sengles referències a la Llei 16/1984, de 20 de març, de

l'estatut de la funció interventora i al Decret 133/1985, de 25 d'abril, de Reglament de la funció interventora, ja esmentat, així com a la Llei de finances públiques de Catalunya, el text de la qual ha estat refós pel Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de desembre. Igualment amb posterioritat a l'aprovació del Decret de l'any 1985, la Generalitat també ha aprovat el Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública. Examinades detingudament totes aquestes normes citades res no es diu, en cap de les normes amb rang legal, sobre el deure de sigil o el deure de mantenir el secret de les actuacions de les actuacions pròpies de la Intervenció General de la Generalitat de Catalunya. És a dir, la Generalitat tenint diverses oportunitats, al llarg de 38 anys, per a establir de forma clara aquest deure en una norma pròpia amb rang de llei no l'ha imposat als integrants de la funció pública catalana que desenvolupen aquestes funcions de control.

Essent aquesta la situació normativa, el Departament d'Economia i Hisenda invoca l'aplicació -per remissió de la DT del Decret que venim comentant- de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària (LGP), l'àmbit subjectiu d'aplicació de la qual engloba, segons el seu article 2, l'Administració General de l'Estat i el sector públic estatal. El Departament concretament considera d'aplicació l'article 145 de que estableix els deures i facultats del personal controlador. L'apartat 1 estableix que: *"1. Los funcionarios que desempeñan las funciones de control deberán guardar la confidencialidad y el secreto respecto de los asuntos que conozcan por razón de su trabajo. Los datos, informes o antecedentes obtenidos en el desarrollo de sus funciones solo podrán utilizarse para los fines del control y, en su caso, para la denuncia de hechos que puedan ser constitutivos de infracción administrativa, responsabilidad contable o de delito. Cuando el Tribunal de Cuentas o algún órgano u organismo estatal precisara de acceso a informes de control financiero permanente o auditoría pública para el cumplimiento de los fines que tiene encomendados, solicitará dicho acceso a la Intervención General de la Administración del Estado a efectos de su valoración y, en su caso, remisión de los informes solicitados. La Intervención General de la Administración del Estado informará de las remisiones realizadas al titular del departamento ministerial, en función de la adscripción, vinculación o dependencia del órgano, organismo o entidad al que se refiere el informe. En los demás casos en que proceda legalmente el acceso a los informes de control, la solicitud de los mismos se dirigirá directamente a sus destinatarios"*.

Així, el Departament d'Economia i Hisenda entén que la remissió legal que impediria la revelació de la informació sol·licitada es troba en el precepte tot just transcrit. D'acord amb l'exposat, la informació reclamada, com s'ha dit, malgrat tenir la consideració d'informació pública, no hauria de ser accessible, segons el Departament, per la invocació d'un límit per al seu accés que es basa en la regulació del deure de reserva de les informacions relatives a les funcions de control desenvolupades per la Intervenció General de la Generalitat establert en una norma estatal.

Aquesta Comissió s'ha pronunciat reiteradament en relació a la declaració de confidencialitat o reserva de la informació continguda en una llei sectorial. A parer de la Comissió, aquesta reserva no pot justificar l'exclusió total i absoluta del marc de la transparència d'aquell àmbit de gestió o de decisió dels poders públics, sinó que la reserva o l'exclusió ha de ser ponderada, cas per cas, com qualsevol altre límit a l'accés de la pròpia legislació de transparència. A més, cal emfasitzar igualment que amb l'aprovació de la LTAIPBG s'ha instaurat, d'acord amb el seu article 1.2 “ (...) un sistema de relació entre les persones i l'Administració pública i els altres subjectes obligats, fonamentat en el coneixement de l'activitat pública, la incentivació de la participació ciutadana, la millora de la qualitat de la informació pública i de la gestió administrativa i la garantia del retiment de comptes i de la responsabilitat en la gestió pública”.

D'altra banda, sens perjudici que els límits al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i finalitat de protecció, que l'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació (article 22 LTAIPBG) i que, per al supòsit específic, es pogués determinar la possibilitat d'accés malgrat la reserva sobre l'activitat de control de la IG, és rellevant, en aquest cas, tenir en compte la pròpia previsió de l'article 145 de la LGP sobre les possibilitats establertes per a permetre l'accés a la informació reclamada.

La informació sol·licitada al Departament d'Economia i Hisenda, com s'ha dit, es refereix a un expedient tramitat per la IG, i, concretament, es vol accedir a un informe de la Intervenció General de la Generalitat, que s'instrueix el maig del 2021, sobre la direcció del Meteocat, referit al desembre del 2018. El periodista reclamant vol tenir accés a l'informe, a l'expedient que s'obre a raó del mateix i la resolució que se'n fa del cas. Aquesta informació té un marcat interès públic, atès que el seu objecte té a veure amb la gestió dels recursos públics i amb la probitat dels alts càrrecs al servei de la Generalitat de Catalunya. El poder accedir a aquesta informació també pot tenir la intenció de verificar si la IG i el Servei Meteorològic de Catalunya han obrat conforme a allò disposat a l'ordenament jurídic de forma diligent. Ambdues qüestions entronquen directament amb allò establert al ja citat article 1.2 de la LTAIPBG. L'exclusió de la consulta d'aquesta informació, per remissió a l'article 145 de LGP no implica que es pugui justificar que un àmbit sencer i complet de l'activitat administrativa, com ho és la Intervenció de la Generalitat, quedi exclòs automàticament i sense cap ponderació casuística de la possibilitat d'accedir-hi. Aquesta interpretació portaria a acceptar i legitimar que, després de l'entrada en vigor de la legislació de transparència, encara puguin existir i mantenir-se àmbits administratius íntegrament exclosos del règim de control i accés que s'aplica a tota la informació derivada de l'activitat de l'Administració, la qual cosa és inacceptable des de la perspectiva de la pròpia lògica i principis del nou marc de relació de les administracions amb la ciutadania, i seria, fins i tot, contrari a dret, ja que el principi de transparència s'ha d'aplicar de manera prevalent i les seves limitacions només poden derivar d'una previsió legal específica que així ho estableixi expressament (art. 7 LTAIPBG).

Sobre la qüestió que el deure de reserva d'informació que es projectaria sobre l'activitat de l'IG i que porta el Departament d'Economia i Hisenda a considerar que l'impedeix divulgar i comunicar informació a tercers, aquesta Comissió fa avinent que, d'acord amb les pròpies previsions de l'article 145 de la LGP, s'habilita una possibilitat de donar accés a la informació requerida, sense violentar allò disposat sobre la reserva de l'esmentada activitat, i que consisteix en derivar la sol·licitud al destinatari de l'activitat de control, en aquest cas concret, al Servei Meteorològic de Catalunya.

Sense dubte, en el supòsit que s'analitza, és al Servei Meteorològic de Catalunya –el destinatari de la informació elaborada per l'IG i òrgan controlat, pertanyent del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural – l'òrgan al qual caldria derivar la sol·licitud- per tal de permetre l'accés a la informació pública. Malgrat que la dicció literal de l'article 145 de la LGP explicita que la sol·licitud d'accés “*se dirigirá directament a sus destinatarios*”, res no impedeix que la IG faci ús de la previsió de l'article 30.1 de la LTAIPBG. Aquesta derivació vindria motivada no pas pel fet que l'IG no disposi de la informació sol·licitada, sinó pel fet d'invocar un impediment legal per a la seva revelació. La derivació estaria, a més, fonamentada en el principi *pro actione* que regeix el nostre ordenament jurídic-administratiu, i també per una interpretació tuitiva de la norma en favor del dret d'accés a la informació pública, conforme a les previsions de la LTAIPBG. Ben mirat, aquesta forma de procedir entroncaria amb la *vis* expansiva dels drets fonamentals en joc en el cas que ens ocupa, com són la llibertat d'informació i la llibertat d'expressió, d'acord amb el que hem establert al fonament jurídic 2.

En definitiva, res no hauria impedit a l'IG derivar al Servei Meteorològic de Catalunya la petició d'accés a la informació reclamada i amb això, donar compliment als límits de reserva establerts a l'article 145 de la LGP, però sense que aquests suposessin un sacrifici de caràcter absolut al dret d'accés a la informació pública, informació que hauria de ser susceptible d'ésser comunicada legítimament d'acord amb allò establert a l'article 22 de la LTAIPBG.

A la vista de les anteriors consideracions i dels articles 30.2 LTAIPBG i 57 DTAIP, és procedent retrotraure el procediment al moment de la recepció de la sol·licitud d'informació pública indicada a l'antecedent 2 i requerir l'IG perquè la derivi al Servei Meteorològic de Catalunya, d'acord amb allò disposat als articles que s'acaben de citar i tot adjuntant també aquesta Resolució, amb la finalitat que es lliuri al periodista reclamant la informació sol·licitada, dins del termini d'un mes des de la recepció de la derivació. Això implica l'inici d'un nou procediment davant el Servei Meteorològic de Catalunya a fi s'atengui el dret d'accés a la informació pública del periodista reclamant. En cas que s'incompleixi l'obligació de facilitar a la persona reclamant la informació sol·licitada, aquesta podrà presentar una Reclamació davant la GAIP contra l'òrgan administratiu incomplidor.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

D'acord amb els antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 13 de juliol de 2023, sobre la Reclamació 416/2023 resol per unanimitat

1. Estimar la Reclamació 416/2023 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sobre la informació sol·licitada.
2. Anul·lar la Resolució signada digitalment el dia 8 de maig de 2023, resolució del Secretari General del Departament d'Economia i Hisenda amb codi de tràmit YJW6WWL4Z i número de registre 9015-683229/2023, indicada a l'antecedent 3, en tot allò que s'oposi al contingut d'aquesta Resolució.
3. Retrotraure aquest procediment d'accés a la informació pública al moment de la recepció de la sol·licitud indicada a l'antecedent 2 i requerir el Departament d'Economia i Hisenda perquè,

dins del termini màxim de cinc dies des de la recepció d'aquesta Resolució, derivi al Servei Meteorològic de Catalunya, d'acord amb els requeriments dels articles 30.2 LTAIPBG i 57 DTAIP, adjuntant a la derivació també aquesta Resolució, amb la finalitat que el Servei Meteorològic de Catalunya lliuri a la persona reclamant la informació sol·licitada, dins del termini d'un mes des de la recepció de la derivació.

4. Requerir al Departament d'Economia i Hisenda a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 416/2023 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Ballo
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adrexi la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.